

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

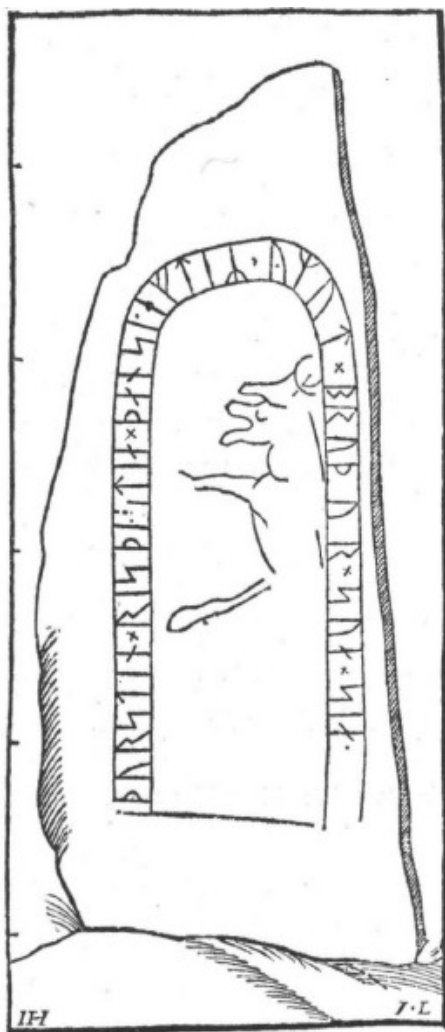
AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

B. 885.

96. Karleby, Väderstads och Harstads sn,
Göstrings hd.

Pl. XXXII. Fig. 1.

Litteratur: B. 885; L. 1186; W. 166; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 737; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT* I, s. 72; *Reseber.* 1881, s. 19; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra* s. 5, teckning.

I B. 885, av Liljegren och av Broocman anges stenens plats vara Karleby gårde. C. F. Nordenskjöld meddelar, att stenen, som länge ansetts försvunnen, blivit upptäckt, liggande med runsidan uppåt, såsom tröskelsten framför en gammal, lantbrukaren Sybom tillhörig stuga i Karleby. Vid mitt besök 1894 fann jag stenen liggande på södra sidan av trädgården, och den restes hösten 1894 på samma ställe med inskriftsidan vänd åt den väg, som löper längs trädgårdens södra sida, 60 steg öster om allmänna vägen förbi Karleby.

Stenens längd före resningen var 2,96 m, höjden är efter densamma 2,28 m, bredden vid slingans slut nedtill är 1 m. Slingans bredd är 10—12 cm. Ämnet är rödaktig granit.

På stenens topp finnes ovan slingan ett kors, som ej finnes i B. 885. Av de i Bautil antydda rist-

ningarna på mittytan finnas däremot för obetydliga spår för att deras art skall kunna utrönas.

Inskriften, som nedtill begränsas av en rak linie, som sammanbinder slingans ändar, börjar nedtill t. v. med namnet **þurstin**, vars **t** har två bistavar, icke blott en som i B. 885. Ut i **rispi** äro **r**, **s**, **þ** så gott som utplånade, och därefter äro skiljetecknet och **[s]** i **[s]tia** alldeles borta. Liksom det står **stia** för ***stin**, så står det ock **þaasi** för ***þansi**, vilket B. 885 har. I detta ord har **þ** bistaven på nedre hälften av staven. I **eftir** är pricken på **e** tydlig, i **f** är nedre staven borta, **i** kan knappt skönjas och **R** spåras svagt. Namnet **ymut** är däremot tydligt, men följande skiljetecken otydligt. I **brupu[r]** äro **þu** nötta, sista **r** utplånat. I **sua** finnas svaga rester av **s**, **ua** × **sia** däremot tydliga.

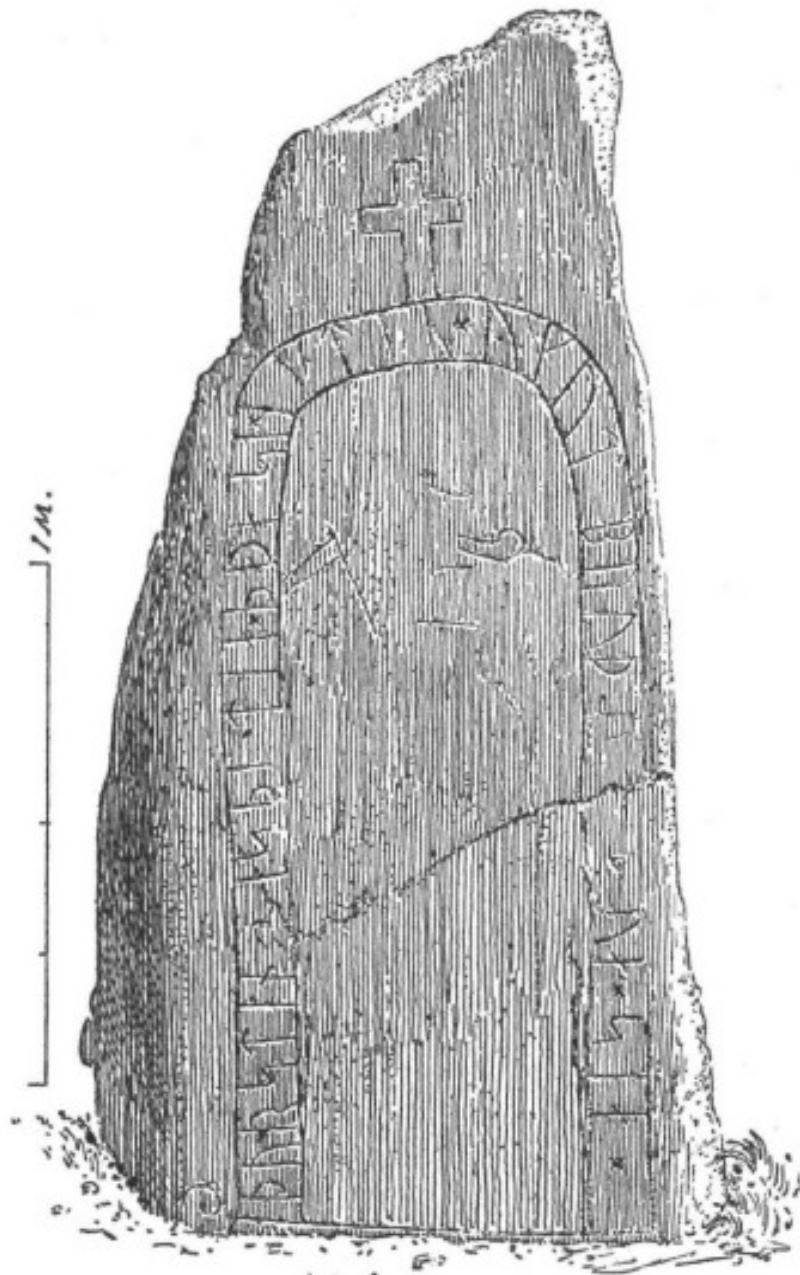
Inskriften är alltså:

þurstin × rispi [× s]tia × þaasi × eftir × ymut × brupu[r ×] sua × sia

5 10 15 20 25 30 35 40

Utom i **þurstin** har **n** † formen † **a**, nämligen i **stia stēn**, **þaasi þānsi**, **sua sun** och **sia sinn**. Namnet **ymut** motsvarar isl. *Eymundr*, fsv. *Ömund*.

Översättning: Torsten reste denna sten efter Ömund, sin broderson.

1. Ög. 96. Karleby.